

Sygn. akt VI Ka 288/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Małgorzata Pindral

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kamiennej Górze U. B.

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2017 r.

sprawy **B. C.** ur. (...) w N., c. J. i A., z domu C.

oskarżonej z art. 275 § 1 k.k., 276 k.k. i 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze

z dnia 28 kwietnia 2017 r. sygn. akt II K 634/16

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej B. C. w ten sposób, że w pkt 1 części dyspozytywnej podstawę skazania uzupełnia o art. 276 kk,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 288/17

UZASADNIENIE

B. C. została oskarżona o to, że:

w dniu 12 czerwca 2016 r. w K., woj. (...) w mieszkaniu przy Al. (...), dokonała kradzieży dowodu osobistego na nazwisko R. S., prawa jazdy na nazwisko R. S., dowodu rejestracyjnego samochodu V. (...), karty kredytowej (...) (...) i karty płatniczej (...) należących do R. S., uprawniających do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego, czym działała na szkodę R. S., **to jest o czyn z art. 275 § 1 k.k., 276 k.k. i art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.**

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie II K 634/16:

1. B. C. uznał za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 275 § 1 k.k. i art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i przy zastosowaniu dyspozycji art. 37a k.k., wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując ją jednocześnie do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

2. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił B. C. od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, i nie wymierza jej opłaty.

Wyrok ten na podstawie art. 425 § 1 - 3 k.p.k., art. 428 § 1 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. i art. 445 k.p.k. zaskarżył prokurator w całości na niekorzyść oskarżonej i powołując się na treść przepisu art. 427 § 1 i 2 oraz art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzucił:

Obrazę przepisu prawa materialnego, to jest art. 276 k.k. poprzez jego niezasadne niezastosowanie jako oceny prawnej zachowania oskarżonej B. C. oraz dalej jako elementu kwalifikacji prawnej czynu, którego sprawstwo przypisano oskarżonej B. C., w sytuacji w której ocena zgromadzonego materiału dowodowego, treść ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji oraz zakres znamion przedmiotowego czynu uzasadniały, że oskarżona swoim zachowaniem dopuściła się występku określonego także w art. 276 k.k., a tym samym w aspekcie prawnym powinno znaleźć to odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej przypisanego B. C. czynu.

Formułując powyższy zarzut autor apelacji wniósł o:

- zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze w zaskarżonym zakresie poprzez ustalenie w pkt 1 jego części dyspozytywnej, iż przypisany oskarżonej B. C. czyn wyczerpuje także znamiona występuku z art. 276 k.k.;

- utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie należy stwierdzić, iż w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego okoliczności czynu oraz wina oskarżonej B. C. nie budzą wątpliwości. Sąd I instancji dokonał właściwej analizy wszystkich ujawnionych w sprawie dowodów, słusznie uznając, iż bezspornym dowodem winy oskarżonej są m.in. jej wyjaśnienia, w których przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy zastosował także instytucję wydania wyroku w trybie art. 387 k.p.k. słusznie uznając, że zachodzą przesłanki do dobrowolnego poddania się karze przez oskarżoną. Z uwagi na brak zastrzeżeń skarżącego co do poczynionych ustaleń faktycznych, bardziej szczegółowa analiza wyroku w tym zakresie nie jest konieczna.

Rację ma natomiast apelujący wskazując na naruszenie przez Sąd I instancji art. 276 k.k. Dlatego też błędem było pominięcie w kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonej z art. 276 k.k. Uchybienie to, jak wynika z pisemnego uzasadnienia zostało dostrzeżone przez Sąd Rejonowy i niewątpliwie wynikało z przeoczenia (k. 63 – odwrót, s. 4 uzasadnienia). Niemniej jednak stanowi błąd, który wymaga stosownej zmiany zaskarżonego orzeczenia. Dlatego też Sąd Okręgowy przychylił się do apelacji prokuratora i zmienił orzeczenie w ten sposób, że podstawę skazania uzupełnił o art. 276 k.k.

W pozostałym zakresie wyrok Sądu Rejonowego jako słuszny i prawidłowy został w oparciu o art. 437 § 1 k.p.k. utrzymany w mocy.

Kierując się względami słuszności, w szczególności biorąc pod uwagę istotę zmian dokonanych w rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.